

Belgium

www.dnafiles.net/dna

Het verhaal gaat dat je Dave Stewart voor het eerst hebt ontmoet, toen die met een gewonde knie vanuit het hospitaal recht de kroeg kwam ingestapt waar jij serveerde. Hij vroeg je zelfs prompt ten huwelijk? Inderdaad, zo is hij in mijn leven gekomen. In die tijd had ik talloze baantjes om te overleven. Ik wilde namelijk niet gaan stempelen. Mijn vader werkte op een schipperswerf. Van hem erfde ik die vechtersmentaliteit. Hoewel we het thuis niet breed hadden, mocht ik toch naar de Aberdeen Highschool, zo'n streng, ouderwets internaat, waar je de regels van beleefdheid leert, en je opvoeding vol conservatieve normen wordt gestopt. Thuis was ik enig kind. Misschien dat ik daardoor niet vlot contact kon leggen met andere meisjes op school. Ik bouwde mijn eigen droomwereldje op. Alles wat ik nu schrijf, gaat over mezelf.

Jullie werden een leuk stel. Daarna woonde je samen met iemand uit de Hare Krishnabeweging, en nu heet je nieuwe aanwinst Billy Paveda?

Let op, Dave en ik zijn op muzikaal vlak nog altijd een koppel. Onze vriendschap is nooit zo groot geweest als nu. Hij is mijn echte opponent. Ik ben redelijk introvert, filosofeer veel, ben langzaam en toch bij de pinken, een beetje eenzaam en pessimist. Dave daarentegen is razend snel, extrovert en verward. Hij leeft nu met Siobhan, een meisje van Bananarama. Zijn ex-vrouw runt onze fanclub. Mijn vorig huwelijk liep op de klippen omdat de Hare Krishna-filosofie niet te rijmen valt met het leven op de weg als rockster. Nochtans heeft Hare Krishna zéér zuivere ideeën, waar ik persoonlijk erg achtersta. Ook hun leefwijze is zeer gezond.

Lennox wordt vaak omschreven

als de vrouw met duizend gezichten...

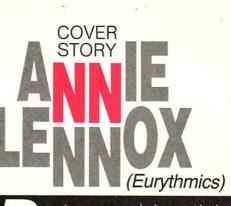
«Klopt. Ik vermom me graag. Elke maand wil ik er anders uitzien. Dat doorbreekt sleur. Zeg nu zelf, welke man heeft niet iedere maand graag een andere echtgenote? De tijd dat ik uitdagend rood piekhaar had, speelde ik de vrouw die haar prooi of vijand verslond. Nu zit ik in een rustige periode. Eigenlijk ben ik een rusteloze vrouw op zoek naar iets, maar zelf weet ik niet wat. Misschien vind ik het antwoord wel bij Billy...

Je kreeg onlangs de «Ivor Novello Award» uitgereikt, een Oscar voor componisten. Geen interesse in film?

«Ik vis al een tijdje naar een goed produkt. Eigenlijk is onze video-clip van «Strange Dreams» de eerste stap. Film is niet makkelijk. We maakten de soundtrack van «1984» voor Michael Radford, naar Orwells boek. We kregen echter meningsverschillen en uiteindelijk is alleen een stukje aftiteling gebruikt. Een goede subtiele, psycho-thriller zou me wel liggen. Werk van Daphne du Maurier of Stephen King...

Dave produceert intussen the Ramones en Tom Petty. Liggen die thuis ook op jouw draaitafel? «Dat hangt van de stemming af. Ik luister graag naar de Tamla Motown-stuff. Aretha Franklin is een grote dame. Maar The Beatles, Stones of The Kinks hadden ook echte soul. Of wat denk je van Stockhausen en Holger Czukay? Noem het atmosferische pop! Allemaal mensen die de moeite waar zijn.

Wat mogen we noteren voor 4 en 5 juli op Torhout-Werchter? Schrijf maar dat we de pannen van het podium zullen spelen! Roel Smeets

e vakpers decoreert haar als één van de drie beste vrouwelijke stemmen op deze aardkloot; het mannenblad Playboy catalogeert haar bij de tien mooiste vrouwen en door haar duizend-en-één vermommingen is ze zeker de meest intrigerende dame van dit westelijk halfrond. Annie Lennox. Aan de vooravond van het fabuleuze Torhout-Werchter-Festival, dat Eurythmics een hoge billing toekent, versierde Visite dit exclusief interview.

